

# Sírrendezések a soproni temetőekben

**A Nyugat-magyarországi Egyetem egyik legtevékenyebb diákegyesülete, a Pro Szilva Baráti Társaság elkezdte sírrendezési, sírfelújítási tervének megvalósítását. A társaság az alapszabályzatához híven szívügyének és kötelességének érzi az egyetem és jogelődjének kötelékéhez tartozó elhunyt szakmabeliek sírhelyeinek alkalmankénti felkeresését és rendben tartását.**

Az elszántságon túl ez nem könnyű feladat, mert kevés a rendelkezésre álló információ a sírhelyek hollétéről vagy csak szétszórva lelhetők fel. Nem volt ez mindig így. Korábban a diákság kollektív tudata élte nemzedékről nemzedékre ezeket az ismereteket. Mára azonban már csak nagyon ritkán találkozhatunk olyan diákkal, aki egyáltalán hallott arról az eltűnt, halottak napi szalamander keretében történő temetőlátogatásról, amin a hajdani diákság nagy számban vett részt minden évben.

Hogy manapság miért nem tartjuk ezt a szép, nemes szokást, annak több oka is lehet. Talán egy politikai rendszer elnyomásának áldozatává vált, talán a modernnek nevezett, elvilágiasodó társadalom és a jellegtelenedő közösségek értékrendjéből veszett ki az elődök tisztelete. Akárhogyan is történt, ma az a cél, hogy minden menthető tárgyi és szellemi értéket rangjának megfelelően őrizzünk, gyarapítsunk és örökítsünk. Ez teljes egészében megegyezik szakmánk „szentháromságával”.

Ennek szellemében a társaság, több más diákszervezet tagjainak összefogásával, idén tavasszal egy gyűrűavatás tanszéki est alkalmával munkacsoportot hozott létre a soproni temetőben található szakmáinkhoz köthető elődeink sírhelyeinek felkutatásához és szükség szerinti rendezéséhez. Idei munkaterületünket a Szent Mihály-temetőbe kívántuk helyezni.

Első alkalommal az újtemetői egysegről birtokunkban lévő vázlatos térkép segítségével felkerestük az általunk ismert összes sírhelyet, majd részletesen feljegyeztük ezek állapotát. Az értékelés alapján két szempont szerint sorrendet állítottunk fel a rendbe teendő sírhelyekről.

Az első szempontot a gondozatlanság foka, a másodikat pedig a lehetőségeink jelentették. Legsürgetőbbnek *Boleman Géza* gépészmérnök (Selmecháb-

nya, 1876. szept. 15. – Sopron, 1961. dec. 20.), a Bányászati és Erdészeti Főiskola egykori rektora (1923-1923 és 1928-1930) sírhelyének helyreállítását véltük. A sírt kb. 2 köbméternyi törpeboróka borította. A sírkövet alaposan benőtte a borostyán, ami több helyen meg is sértette a könnyen málló sírkövet légyököreinek megkapaszkodásával, így a sírfelirat is kis mértékben sérült. Az agresszív növényzetet két egymást követő alkalommal sikerült végül biztonságosan eltávolítani. A munka nehezét a törpeboróka visszavágása jelentette. Javarészt azért, mert nem gondolván, hogy a növény alsóbb részei lábvastagságú átmérővel rendelkeznek, csak egyszerűbb kézi szerszámokkal vonultunk ki. A legnagyobb meglepetést azt okozta, hogy a növényzet alatt majdnem az egész sírt lezáró, vízszintes sírkövet találtunk. Ennek létét nem is sejtettük. Mindezek után a sírfelirat óvatos tisztítása és a köfelületek kétszeri, alapos letakarítása következett. A befejező lépésben a szintén meglelt és nem is kisméretű kő virágtartóba új virágot helyeztünk.



*Boleman Géza egykori rektor sírja rendezés előtti és utáni állapotban*

További három alkalmat szenteltünk *Solt Béla* kohómérnök (Szomolnok, 1877. febr. 12. – Sopron, 1958. szept. 2.) sírhelyének helyreállítására. Az előzőhöz hasonló állapotban kellett úrrá lenni. A törpeboróka erős megtelepedésén és a borostyán sírfeliratot rongáló hatá-

sán túl még két darab 3 méteres tujával kellett megbirkózni. A korábbi hetek tapasztalataiból kiindulva már nem jelentett különösebb feladatot a nemkívánatos növényzet eltávolítása. Az aprólékos munkát a gyökerek sokasága és az évek során felhalmozódott – főként üvegszilánk – hulladék összegyűjtése tette ki. A sírkő a tuják erőteljes árnyalásában jelentősen elzuzmósodott, így ennek letakarítása több erőt vett igénybe, mint *Boleman Géza* sírjánál. A már megtisztított síron látszódtott, hogy egy része megsüllyedt, ezért valamennyire rendezni kellett rajta és körülötte a földet. Utolsó lépésként gyöngyvirággal ültettük be a szabaddá vált földet, a későbbiekben pedig télizöld meténg telepítésére kerül sor. Ezek a növények ugyanis elterjedésük esetén sem veszélyeztetik a sír állapotát. A temetőben sok problémát okozó, de egyébként dekoratív borostyánt főként a madarak, közülük is a rigók terjesztik táplálkozásuk alkalmával. A tuja fajok és törpeboróka ültetését csakis rendszeres odafigyelés mellett ajánlott ültetni ilyen helyekre.

A sírrendezések előtt az elvégzendő munkáinkhoz a temető gondnokságának engedélyét megkértük. Természetesen olyan átalakítást nem végeztünk és a jövőben sem fogunk, ami sértené az esetleg élő hozzátartozókat. Ha tudomásunkra jut családtag létezése, mindenképpen egyeztetést kezdeményezünk.

Hosszú idő múltán, Halottak napján, vagy azon túl bármikor, ismét lehetősége van e két sírnál egy-egy gyertyát vagy koszorút elhelyezni az ide látogató diákságnak. Bízunk benne, hogy a jövőbeli emlékmenetek alkalmával minél többen csatlakoznak hozzánk.

A jövőben lehetőségünkhöz mérten folytatjuk terveinket. Előkészítés alatt áll a *Dr. Hc. Stasney Albert* egyetemi tanár nyughelyén álló, rozsdáette gertyartók javítása és lefestése. Szeretnénk több nehezen olvasható sírfeliratot restaurálni (*Dr. Walek Károly*, *Kövesi Antal* egyetemi tanárok), illetve többek között *Nagy Károly a. Dzséki* bácsi (bányamérnök, egyetemi tanár) megdőlt sírját függőlegesbe állíttatni. Ezek komolyabb erőforrásokat igényelnek, amihez Kari Alap pályázatot nyújtottunk be a Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Karára.

**Sáros Viktor**

Pro Szilva Baráti Társaság